

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 2183/07
16.01.2008. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: mr Jadranke Injac, predsednika veća, Zoje Popović i Jelene Ivanović, članova veća, sa savetnikom suda Goranom Josifovim, kao zapisničarem, rešavajući u upravnom sporu po tužbi tužioca AA, protiv tužene Vojne pošte BB, radi poništaja rešenja Up-2 br. 23-2 od 13.2.2007. godine, u predmetu naknade dela troškova za opremanje stana, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 16.1.2008. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba SE UVAŽAVA i PONIŠTAVA rešenje Vojne pošte BB, Up-2 br. 23-2 od 13.2.2007. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem tužene vojne pošte poništeno je po osnovu službenog nadzora rešenje Vojne pošte VV, Up-1 br. 4-135/1 od 31.12.2001. godine, a kojim je tužiocu priznato pravo na isplatu dela troškova za opremanje stana u iznosu od 91.820,00 dinara.

Tužilac podnetom tužbom pobija zakonitost osporenog rešenja tuženog organa i u tom smislu je naveo da je isto doneto zbog toga što je tražio izvršenje prvostepenog rešenja. U tom smislu objašnjava da poništeno rešenje po osnovu službenog nadzora nije doneto kao posledica prinude, iznude, ucene, pritiska ili druge nedozvoljene radnje, što može biti razlog za donošenje osporenog rešenja, a osim toga to rešenje je doneto po proteku jedne godine od dana kada je prvostepeno rešenje postalo konačno, što je suprotno zakonu. Tužilac je u tužbi dalje naveo da mu nije omogućeno učešće u postupku donošenja osporenog rešenja, razgledanje i upoznavanje sa spisima predmeta koji mu nisu dostavljeni/ili kojima ne raspolaže. Sa ovih i s tim u vezi ostalih razloga bliže označenih u tužbi, predložio da sud istu uvaži i osporeno rešenje poništi.

Tuženi organ, u odgovoru na tužbu, ostajući pri razlozima iz obrazloženja osporenog rešenja, predložio je da sud istu odbije.

Rešavajući ovaj upravni spor na osnovu činjenica utvrđenih u upravnom postupku na osnovu člana 38. stav 1. Zakona o upravnim sporovima ("Službeni list SRJ", br. 46/96) i ispitujući zakonitost osporenog rešenja na osnovu člana 39. stav 1. istog Zakona, Vrhovni sud Srbije je, ocenom navoda tužbe, odgovora na istu i spisa predmeta ove upravne stvari, našao da je tužba osnovana.

Iz obrazloženja osporenog rešenja proizlazi da je tuženi organ odluku kao u dispozitivu istog doneo sa razloga što je u postupku službenog nadzora utvrdio da u vreme donošenja rešenja (31.12.2001.) kojim je tužiocu priznato pravo na isplatu dela troškova za opremanje stana u iznosu od 91.820,00 dinara, prema odredbi u to vreme važećeg člana 45. Pravilnika o naknadi putnih i drugih troškova u Vojsci Jugoslavije ("Službeni vojni list", br. 16/97) tužiocu ne pripada navedeno pravo. Ovo stoga, što je tužilac prilikom prvog useljenja u stan u GG1992. godine kao i u stan u DD bio samac, a brak je zaključio 10.6.1999. godine, što je suprotno navedenoj odredbi Pravilnika, kojom je propisano da to pravo pripada profesionalnom oficiru, odnosno profesionalnom podoficiru koji ima porodicu i koji se osim u nameštenu službeni stan prvi put useljava u stan nakon zasnivanja porodice. Zbog svega navedenog, tuženi organ u obrazloženju osporenog rešenja je naveo da su se u konkretnom slučaju stekli uslovi za primenu člana 253. stav 1. tačka 5., odnosno člana 254. st. 1. i 4. Zakona o opštem upravnom postupku, za poništaj rešenja po osnovu službenog nadzora zbog povrede materijalnog zakona.

Međutim, po nalaženju Vrhovnog suda Srbije, tuženi organ je u provedenom upravnom postupku povredio pravila postupka, što je bilo od uticaja na rešavanje ove upravno-pravne stvari. Ovo stoga, što je odredbom člana 253. stav 1. tačkom 5. Zakona o opštem upravnom postupku ("Službeni list SRJ", br. 33/97 i 31/01), na koju se tuženi organ poziva u obrazloženju osporenog rešenja, propisano da će nadležni organ konačno rešenje poništiti po osnovu službenog nadzora ako je rešenje doneseno kao posledica prinude, iznude, ucene, pritiska ili druge nedozvoljene radnje. Kako utvrđeno činjenično stanje ne ukazuje da su se u konkretnom slučaju stekli uslovi za primenu ove odredbe navedenog Zakona, jer o tome ne postoji pravnosnažna odluka suda, to po nalaženju ovog suda nisu ispunjeni uslovi za primenu odredbe člana 254. st. 1. i 4. istog Zakona, na koje se takođe tuženi organ poziva u obrazloženju osporenog rešenja.

Zbog svega navedenog, nadležni organ će u ponovnom postupku otkloniti prethodno navedene propuste na koje mu je ukazano ovom presudom i doneti novo na zakonu zasnovano rešenje, pri čemu je vezan pravnim shvatanjem i primedbama ovog suda u pogledu postupka iz iste presude na osnovu člana 61. Zakona o upravnim sporovima.

Sa iznetog razloga, nalazeći da su osnovani navodi tužbe da je osporenim rešenjem povređen zakon na štetu tužioca, Vrhovni sud Srbije je, na osnovu člana 41. stav 2. Zakona o upravnim sporovima ("Službeni list SRJ", br. 46/96), u vezi člana 38. stav 2. istog Zakona, rešio kao u dispozitivu presude.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU

dana 16.1.2008. godine, U. 2183/07

Zapisničar, Predsednik veća - sudija

Goran Josifov, s.r. mr Jadranka Injac, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

JK